

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Petru Ursache,

Judecătorii: Nadejda Toma, Vladimir Timofti, Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

juducând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Centru, Gheorghieva Fedora și de inculpatul Curdoglo Nicolai, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Comrat din 15 februarie 2017 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Curdoglo Nicolai xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.10.2016 – 15.02.2017;

Instanța de apel: 09.03.2017 – 19.09.2017;

Instanța de recurs: 06.12.2017 – 27.03.2018.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 15 februarie 2017, Curdoglo Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, la 6 (șase) ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei de 21152 (douăzeci și una mii una sută cincizeci și doi) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată și anume a cheltuielilor legate de extrădarea inculpatului.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Curdoglo Nicolai, la 18 decembrie 2014, aproximativ la ora 01:30 noaptea, în scopul satisfacerii poftei sexuale în forma perversă, a pătruns în domiciliul lui xxxxx, amplasat pe adresa xxxxx, unde cu scopul înfrângerii voinței pătimatei a aplicat în privința acesteia violență fizică, exprimată în aplicarea loviturilor cu mâinile peste diferite părți ale corpului, prin ce a cauzat ultimei vătămări corporale, care s-au soldat cu dereglarea sănătății acesteia de scurtă durată, după care acționând cu cruzime deosebită, exprimată în săvârșirea infracțiunii de către Curdoglo Nicolai în prezența nepotului minor al pătimatei - xxxxx, a împins-o pe xxxxx pe pat, a rupt cămașa de noapte în care ea era îmbrăcată, după care în mod forțat, contrar voinței acesteia și-a satisfăcut pofta sexuală în forma perversă.

Astfel, acțiunile inculpatului Curdoglo Nicolai, au fost încadrate în baza art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, ca acțiuni violente cu caracter sexual, adică

satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei, săvârșite cu deosebită cruzime.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Curdoglo Nicolai în baza art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului procurorul a invocat, că prima instanță neîntemeiat a aplicat inculpatului o pedeapsă extrem de blândă, nu a luat în considerație faptul, că Curdoglo Nicolai nu și-a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii, respectiv incorect instanța i-a stabilit acestuia pedeapsa în limita inferioară prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită.

3.1. Avocatul Avtutov Alexandr în numele inculpatului a depus cerere de apel, solicitând casarea integrală a sentinței cu rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri privind încetarea procesului penal.

În motivarea apelului, apărarea a indicat, că plângerea cu privire la acțiunile violente cu caracter sexual ale inculpatului nu a fost depusă de pătimită, ci contrar voinței acesteia, de către sora ei, care are o atitudine ostilă față de familia inculpatului.

Totodată, din cauza că partea vătămată xxxxx este surdomută, nimeni din persoanele care au efectuat cercetarea, real nu o înțelegea, declarațiile părții vătămate au fost înregistrate din spusele surorii acesteia, xxxxx, care de asemenea în cadrul urmăririi penale a participat și la audierea nepotului minor al pătimatei, xxxxx. Astfel, copilul de șase ani aproape la fiecare întrebare, dădea același răspuns, evident memorizat, precum că inculpatul a săvârșit acțiuni violente cu caracter sexual în privința bunicii.

A evidențiat apărarea, că în ședința de judecată, atât la întrebările procurorului cât și la întrebările instanței de judecată, partea vătămată cu ajutorul asistentului procedural, categoric a negat violența sexuală în privința ei din partea inculpatului, indicând că Curdoglo Nicolai doar i-a aplicat violența fizică, fapt confirmat și de inculpat, dar și prin rapoartele medico-legale existente în dosar, precum și prin expertizele corpurilor delictive.

A indicat apelantul că la baza sentinței au fost puse declarațiile martorului minor xxxxx, din care rezultă că la momentul săvârșirii infracțiunii el nu s-a aflat în camera respectivă. Aceste declarații au fost administrate prin audierea lui de procedura specială la faza de urmărire penală.

Respectiv, după vizionarea înregistrării video-audio, partea apărării a avut necesitatea de a audia suplimentar acest martor în procedura specială, din cauza că în cadrul urmăririi penale în această parte au fost grav încălcate drepturile inculpatului, și anume a fost încălcată procedura aducerii la cunoștință în termenii cei mai scurți părții apărării - bănuितului (învinuitului) și apărătorului lui, a procesului-verbal de audiere a martorului minor și copia înregistrării audio/video, fapt despre care nici nu a fost întocmit proces-verbal, iar materialele respective au fost prezentate doar la demersul părții apărării, contrar prevederilor art. 110¹ alin. (7)-(9) Cod de procedură penală.

La acest aspect apărarea a subliniat că s-a adresat în instanța de judecată cu cerere motivată privind audierea suplimentară, însă instanța neîntemeiat a refuzat

cererea dată, deși în înregistrarea audio se conține replica judecătorului de instrucție: „Acestea deja sunt fantezii”.

În opinia apărării, din procesul audierii martorilor în ședința de judecată, nu s-a stabilit nici o probă directă privind violența sexuală, mai mult ca atât, la citirea declarațiilor date de către ei în cadrul urmăririi penale, martorii xxxxx și xxxxx „ la întrebările părții apărării cu privire la faptul dacă înțeleg sensul expresiei „*raport sexual în forma perversă*”, au exprimat doar nedumeriri, explicând, că ei nu înțeleg sensul termenului, iar declarațiile au fost înregistrate de către colaboratorii de poliție, care le-au dat să se semneze, fără să le citească.

Astfel, toate declarațiile martorilor reprezintă doar probe indirecte și presupuneri proprii privind ceea ce a vrut să le spună vecina lor surdomută și doar în acea măsură cât de corect o înțelegeau vecinii și rudele ei.

Avocatul inculpatului de asemenea a menționat faptul, că în cadrul urmăririi penale partea vătămată a fost asigurată cu doi reprezentanți legali, însă în instanța de judecată nu a fost reprezentată de nici unul, de asemenea, aceasta nu a fost asigurată cu apărător, ceea ce constituie încălcarea drepturilor ei garantate de lege. Partea vătămată este invalid din copilărie, surdomută de la naștere, nu are studii, ceea ce creează dificultăți la cercetarea cauzei.

Deși inculpatului i se incriminează o infracțiune gravă, instanța de judecată nu a luat în considerație toate probele, încălcând principiul contradictorialității în procesul penal și dreptul inculpatului la apărare.

De asemenea, apărătorul a considerat, că instanța nu a soluționat integral chestiunea privind calcularea termenului de deținere sub arest a inculpatului din luna aprilie până în luna octombrie a anului 2016 la solicitarea de extrădare a acestuia din Federația Rusă în Republica Moldova în baza mandatului de arest eliberat de Judecătoria Ceadâr-Lunga din 19 februarie 2015.

În același timp, instanța de judecată neîntemeiat a încasat de la inculpat în contul statului cheltuielile de judecată, legate de extrădarea lui.

3.2. Avocatul Ahmedov Ruslan în numele inculpatului a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de încetare a procesului penal intentat în privința lui Curdoglo Nicolai în baza art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În argumentarea apelului apărarea a invocat următoarele circumstanțe:

- urmărirea penală a fost pornită conform semnelor infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, pe faptul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă de către o persoană necunoscută (f.d. 1, vol.I);

- învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (1) Cod penal, a fost înaintată lui Curdoglo Nicolai în contumacie la 10 februarie 2015, după care el a fost anunțat în căutare (f.d. 88, 89, vol.I);

- la 19 februarie 2015 în privința lui Curdoglo Nicolai a fost aleasă măsura preventivă sub forma de arest preventiv, fiind eliberat mandat de arest pe un termen de 30 zile (f.d. 94-99, 97, vol.I);

- la 27 aprilie 2016, a fost stabilit locul aflării lui Curdoglo Nicolai în or. Moscova, unde și a fost reținut (f.d. 164, vol.I);

- la 03 mai 2016 la demersul Procuraturii Ceadâr-Lunga a fost inițiată procedura de extrădare a lui Curdoglo Nicolai, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (1) Cod penal (f.d. 169, vol.I);

- la 12 octombrie 2016 Curdoglo Nicolai, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (1) Cod penal, a fost extrădat în Republica Moldova, fiind reținut de IP Ceadâr-Lunga (f.d. 182, 185, vol.I);

- la 12 octombrie 2016, Curdoglo Nicolai a fost recunoscut în calitate de învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (1) Cod penal (f.d. 88, vol.I) fiind audiat în calitate de învinuit, recunoscând integral învinuirea înaintată și dând declarații în fond ale învinuirii înaintate (f.d. 188, vol. I);

- la 17 octombrie 2016 lui Curdoglo Nicolai i-a fost înaintată o nouă învinuire în baza art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, care diferă de învinuirea înaintată în baza art. 172 alin. (1) Cod penal, prin faptul că Curdoglo Nicolai ar fi săvârșit infracțiunea în prezența nepotului minor al părții vătămate.

Având în susținere prevederile art. 543 alin. (1) Cod de procedură penală, apărarea a indicat, că la dosar lipsesc materialele referitoare la procedura extrădării lui Curdoglo Nicolai în Republica Moldova, și anume lipsesc date privind acordul Federației Ruse pentru extrădarea lui Curdoglo Nicolai în vederea atragerii acestuia la răspundere penală.

Totodată, Procuratura Generală a Federației Ruse a expediat scrisoarea oficială nr. 81/2-1135-16 din 10 ianuarie 2017 lui Curdoglo Nicolai, prin care i-a fost explicat că Procuratura Generală a Federației Ruse a examinat adresarea lui privind extrădarea în Republica Moldova și în baza prevederilor Convenției cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală din 22 ianuarie 1993 și Tratatului între Republica Moldova și Federația Rusă cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală din 25 februarie 1993, a fost adoptată hotărârea privind extrădarea lui Curdoglo Nicolai organelor Republicii Moldova pentru atragerea la răspundere penală în baza art. 172 alin. (1) Cod penal.

La 08 februarie 2017, scrisoarea cu nr. 164 a fost expediată de către Procuratura Găgăuziei (sediul Ceadâr-Lunga) lui Curdoglo Nicolai însă materialele dosarului penal scrisoarea Procuraturii Generale a Federației Ruse nu a fost anexată. Nu există careva probe care confirmă faptul, că la momentul înaintării învinuirii lui Curdoglo Nicolai în baza art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, (la 19 octombrie 2016) a existat acordul Federației Ruse pentru înaintarea acestei învinuiri.

În opinia apărării, la 19 octombrie 2016 procurorul nu a avut temeiuri pentru înaintarea învinuirii lui Curdoglo Nicolai în baza art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, deoarece au existat circumstanțe care au împiedicat tragerea lui Curdoglo Nicolai la răspundere penală. A considerat, că procurorul în cazul dat urma să se adreseze țării străine, care a dat acord la extrădarea lui Curdoglo Nicolai, cu adresarea corespunzătoare pentru primirea acordului pentru atragerea lui la răspundere penală în baza art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, și după obținerea acestui acord, să-l atragă la răspunderea penală sau să-i înainteze învinuirea în baza art. 172 alin. (1) Cod penal și să înceteze procedura penală intentată în baza cererilor pătimatei xxxxx, pe care ea le-a depus de trei ori (f.d. 170, 198, 203, vol.I). În caz contrar, procurorul a încălcat grav drepturile lui

Curdoglo Nicolai, garantate de legislația națională și internațională în vigoare, care a fost neîntemeiat deținut sub arest timp de 4 luni.

A mai remarcat, că organul de urmărire penală a cunoscut cu mult timp înainte de înaintarea învinuirii lui Curdoglo Nicolai despre faptul că la momentul săvârșirii acțiunilor violente în privința lui xxxxx în cameră a fost prezent nepotul ei minor, însă acțiunile lui Curdoglo Nicolai au fost recalificate de către procuror doar după obținerea declarațiilor acestuia de recunoaștere a învinuirii înaintate în baza art. 172 alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 septembrie 2017 apelul depus de procuror a fost respins ca neîntemeiat, cererile de apel depuse de avocații Avtutov Alexandr și Ahmedov Ruslan în numele inculpatului, au fost admise parțial, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Curdoglo Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 172 alin. (1) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 (unu) an.

4.1. Pentru pronunțarea hotărârii nominalizate instanța de apel a constatat în fapt, că Curdoglo Nicolai la 18 decembrie 2014, aproximativ la ora 01:30 noaptea, în scopul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă, a pătruns în domiciliul lui xxxxx, amplasat pe adresa xxxxx, unde cu scopul înfrângerii voinței pătimatei a aplicat în privința ei violență fizică, exprimată în aplicarea loviturilor cu mâinile peste diferite părți ale corpului, prin ce a cauzat ultimei vătămări corporale, care au cauzat dereglarea ușoară a sănătății acesteia de scurtă durată, după care a împins-o pe xxxxx pe pat, i-a rupt cămașa de noapte în care era îmbrăcată, după care în mod forțat, contrar voinței acesteia și-a satisfăcut pofta sexuală în forma perversă, adică a săvârșit acțiuni violente cu caracter sexual, și anume satisfacerea poftei sexuale în formă perversă, săvârșită prin constrângere fizică sau psihică a persoanei profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința.

4.2. Instanța de apel a cercetat prin darea citirii în conformitate cu art. 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală următoarele probe ale părții apărării: ordonanța cu privire la pornirea urmăririi penale din 18 decembrie 2014 (f.d. 1, vol.I); ordonanța privind atragerea în calitate de învinuit a cet. Curdoglo Nicolai în baza art. 172 alin. (1) Cod penal (f.d. 88, vol.I); ordonanța cu privire la anunțarea în căutare a învinuitului Curdoglo Nicolai (f.d. 89, vol.I); încheierea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 19 februarie 2016, prin care a fost admis demersul procurorului și aleasă în privința învinuitului Curdoglo Nicolai măsura preventivă sub forma de arest preventiv cu eliberarea mandatului de arest pe termen de 30 zile din momentul reținerii (f.d. 94-96, 97 vol.I); scrisoarea nr. 3859 adresată procurorului Ceadâr-Lunga, Pamujac I., din 27 aprilie 2016, conform căreia la 26 aprilie 2016, de către colaboratorul sectorului de poliție DAI la metro or. Moscova DP MAI Rusiei, a fost reținut Curdoglo Nicolai, în privința căruia a fost intentat dosar de căutare, investigat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (1) Cod penal, în legătură cu ce a fost solicitată reluarea cauzei penale nr. 2014390574 pentru soluționarea chestiunii privind extrădarea acestuia (f.d. 164, vol.I); scrisoarea din 03 mai 2016, adresată Procurorului General interimar al Republicii

Moldova, Harunjen Eduard, prin care a fost solicitată adresarea către Procuratura Generală a Federației Ruse privind extrădarea învinutului Curdoglo Nicolai, pentru atragerea la răspundere penală (f.d. 169, vol.I); înștiințarea nr. 9706 din 13 octombrie 2016 prin care a fost confirmat că la 12 octombrie 2016 în IP Ceadâr-Lunga a fost extrădat Curdoglo Nicolai, investigat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (1) Cod penal (f.d. 182, vol.I); procesul-verbal de reținere a lui Curdoglo Nicolai din 12 octombrie 2016 (f.d. 185, vol.I); procesul-verbal de audiere a învinutului Curdoglo Nicolai din 12 octombrie 2016 (f.d. 188, vol.I); ordonanța privind atragerea lui Curdoglo Nicolai în calitate de învinuit din 17 octombrie 2016, în baza art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal (f.d. 199, vol.I); scrisoarea Procuraturii Generale a Federației Ruse cu nr. 81/2-1135-16 din 10 ianuarie 2017, în care a fost indicat faptul, că adresarea cu privire la chestiunea privind extrădarea în Republica Moldova a cet. Curdoglo Nicolai a fost examinată, fiindu-i explicat faptul, că Procuratura Generală a Federației Ruse la 05 iulie 2016, în baza prevederilor Convenției cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală din 22 ianuarie 1993 și Tratatului între Republica Moldova și Federația Rusă cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală din 25 februarie 1993, a hotărât extrădarea lui Curdoglo Nicolai, organelor de drept ale Republicii Moldova pentru tragerea la răspundere penală a acestuia pentru săvârșirea acțiunilor violente cu caracter sexual în baza art. 172 alin. (1) Cod penal. (f.d. 238, vol.II).

De asemenea, în instanța de apel au fost date citirii, în conformitate cu art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, următoarele probe ale părții acuzării: declarațiile părții vătămate xxxxx (f.d. 82-83, vol.II); martorilor xxxxx (f.d. 111-112, vol.II); xxxxx (f.d. 113-144, vol.II); xxxxx (f.d. 115-117, 124, vol.II); procesul-verbal al ședinței de judecată în prima instanță din 17 ianuarie 2017 (f.d. 141-142, vol. II).

4.3. Reieșind din probatoriul examinat, instanța de apel a ajuns la concluzia că sentința este neîntemeiată, pasibilă casării, deoarece în conformitate cu prevederile art. 543 alin. (1) Cod de procedură penală, persoana care a fost extrădată de un stat străin nu poate fi trasă la răspundere penală și condamnată, supusă executării pedepsei, precum și transmisă unui stat terț spre pedepsire, pentru infracțiunea săvârșită de ea până la extrădare, pentru care ea nu a fost extrădată, dacă în privința acestei cauze lipsește consimțământul statului străin care a extrădat-o.

În opinia instanței de apel, încălcarea de către organul de urmărire penală a prevederilor art. 543 alin. (1) Cod de procedură penală, se confirmă și prin aceea că la examinarea cauzei în instanța de apel Procuratura Generală a Republicii Moldova din nou s-a adresat la Procuratura Generală a Federației Ruse pentru consimțământul la atragerea la răspundere penală a lui Curdoglo Nicolai, însă deja în baza pe art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal (f.d. 21, vol.III).

Totodată, din răspunsul Procuraturii Generale a Federației Ruse din 05 iulie 2017 cu nr. 81/2-1135-16 a fost dat consimțământul pentru tragerea la răspundere penală a lui Curdoglo Nicolai în baza art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, însă la data menționată Curdoglo Nicolai fusese deja condamnat prin sentința

Judecătoria Ceadâr-Lunga din 15 februarie 2017, fără consimțământul Procuraturii Generale a Federației Ruse (f.d. 30-31, vol.III).

Astfel, din faptele examinate rezultă, că partea acuzării recunoaște încălcările normelor procesuale depistate, comise la punerea sub învinuire a lui Curdoglo Nicolai în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal.

Instanța de apel a punctat, că consimțământul ulterior al Procuraturii Generale a Federației Ruse cu încălcarea procedurii de extrădare nu poate legaliza acțiunile organului de urmărire penală cu privire la punerea sub învinuire a lui Curdoglo Nicolai în baza art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, cu încălcarea prevederilor art. 543 alin. (1) Cod de procedură penală, iar din acest motiv acțiunile inculpatului urmează a fi reîncadrate în baza art. 172 alin. (1) Cod penal, așa cum a fost dat consimțământul cu privire la extrădarea acestuia.

Analizând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului Curdoglo Nicolai în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a constatat, că prin cumulul probelor, se confirmă faptul comiterii de către Curdoglo Nicolai a infracțiunii menționate, nu numai prin acordul de recunoaștere a vinovăției, dar și prin audierile victimei, martorilor și prin materialele cauzei, prin concluziile expertizei medico - legală nr. 294/P20 din 19 decembrie 2014 și expertizei corpurilor delictive nr. 66 din 10 februarie 2015.

La fel, instanța de apel a reținut că depozițiile părții vătămate date la faza urmăririi penale au fost confirmate prin depozițiile martorilor xxxxx, xxxxx, xxxxx, care au dat declarații consecutive despre circumstanțele cunoscute în privința săvârșirii infracțiunii și care coroborează cu toate probele cercetate la faza examinării cauzei penale.

În același timp, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului minor xxxxx, date la 06 ianuarie 2015, conform procedurii prevăzute de art. 110¹ Cod de procedură penală (f.d. 44-46, vol.I), apreciindu-le ca fiind dubioase, deoarece întrebările generale, care au valoare fundamentală pentru cauză au fost sugestive și minorul răspundea evident cu fraze memorizate.

Instanța de apel a considerat, că declarațiile martorului minor xxxxx în partea prezenței nemijlocite la satisfacerea poftelor sexuale a inculpatului Curdoglo Nicolai, nu a fost confirmată, la fel nu a fost confirmată nici prin declarațiile martorilor, doar numai din cuvintele părții vătămate xxxxx, or, după cum reiese din procesele-verbale de audiere a martorilor, vecinul xxxxx a explicat că s-a speriat, dar nu a povestit în esență nimic, dar victima xxxxx prin gesturi a arătat despre fapta care s-a întâmplat vecinilor și surorii ei, nepotul xxxxx, înțelegând gesturile a putut să memorizeze circumstanțele și să le expună în procesul audierii de către judecătorul de instrucție în procedura art. 110¹ Cod de procedură penală.

Având în susținere prevederile art. art. 8 alin. (3), 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a menționat, că prezența martorului minor xxxxx la săvârșirea infracțiunii trezește îndoieli. Lipsește claritatea în veridicitatea declarațiilor acestui martor în partea prezenței acestuia în momentul săvârșirii infracțiunii de către Curdoglo Nicolai în privința bunicii lui, xxxxx, din acest considerent procesul-verbal cu privire la audierea martorului minor a fost recunoscut ca probă inadmisibilă.

În consecință, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele enumerate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a ajuns la concluzia, că probele administrate la cauză deplin confirmă vinovăția inculpatului Curdoglo Nicolae în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (1) Cod penal - acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei.

4.4. La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel având în susținere prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, a reținut, că inculpatul a săvârșit o infracțiune intenționată, împotriva persoanei, care face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave pentru care este prevăzută pedeapsa sub formă de închisoare. La fel, instanța a ținut cont de persoana inculpatului, și anume Curdoglo Nicolae nu are antecedente penale (f.d. 168, vol.II), este caracterizat pozitiv, în viața socială a clasei și școlii a participat activ, între persoane de aceeași vârstă și profesori era respectat (f.d. 219, vol.I); circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, nu au fost constatate.

În baza circumstanțelor evidențiate, instanța de apel a considerat necesar de a-i stabili inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, luând în considerație cumulul circumstanțelor care atenuază răspunderea, persoana inculpatului, caracteristica pozitivă, declarațiile date de inculpat la faza urmăririi penale, ținând cont de cererea părții vătămate Telipiz Maria cu privire la împăcare (f.d. 203, vol.I), instanța de apel a considerat pasibilă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10), 12) Cod de procedură penală, contestă hotărârile judecătorești cu recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel în partea recalificării acțiunilor inculpatului și stabilirii pedepsei, casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Curdoglo Nicolai să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În opinia procurorului este lipsită de suport probator concluzia instanței de apel cu privire la faptul că la dosar nu au fost prezentate dovezi prin care ar fi fost dovedită prezența martorului minor xxxxx, la momentul săvârșirii infracțiunii în privința părții vătămate xxxxx.

În acest sens procurorul accentuează, că martorul minor xxxxx a fost audiat la faza de urmărire penală la 06 ianuarie 2015 (f.d. 44-46, vol.I) în conformitate cu cerințele art. 110¹ Cod de procedură penală, declarațiile acestuia fiind consecutive și care coroborează cu celelalte probe examinate, inclusiv cu declarațiile părții vătămate xxxxx date la faza urmăririi penale (f.d. 27, vol.I) conform cărora acțiunile violente cu caracter sexual au fost săvârșite de către Curdoglo Nicolai în prezența martorului minor, acest fapt fiind confirmat și prin declarațiile martorilor xxxxx și xxxxx.

Totodată, la recunoașterea persoanei după fotografie din 12 ianuarie 2015 (f.d. 47, 48) martorul minor xxxxx și-a confirmat declarațiile din 06 ianuarie 2015, recunoscându-l pe Curdoglo Nicolai, ca fiind persoana care a săvârșit în privința bunicii sale acțiuni violente cu caracter sexual.

Relevă acuzatorul de stat, că circumstanțele date, în cumul cu alte probe cercetate în procesul de examinare a cauzei penale indică la faptul, că infracțiunea în privința părții vătămate xxxxx a fost săvârșită de inculpatul Curdoglo Nicolai în prezența minorului xxxxx.

Totodată, acuzatorul de stat este de opinia că instanța de judecată i-a stabilit o pedeapsă prea blândă inculpatului, care nu va atinge scopul pedepsei penale.

În acest sens subliniază, că instanța de judecată nu a ținut cont de faptul, că inculpatul nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, care face parte din categoria infracțiunilor grave, deși prin cumulul probelor cercetate vina lui Curdoglo Nicolai în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, a fost dovedită integral.

5.1. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către **inculpat**, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de încetare a procesului penal intentat în privința sa, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din motivul că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

În motivarea recursului indică, că instanța de apel corect a dispus admiterea apelului avocatului Ahmedov Ruslan în partea prin care a constatat că organul de urmărire penală i-a înaintat învinuirea în baza art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, în lipsa acordului Federației Ruse.

Totodată, consideră că reieșind din prevederile art. 325 Cod de procedură penală, instanța de apel nu era în drept să-i recalifice acțiunile în baza art. 172 alin. (1) Cod penal, dar urma să înceteze procesul penal în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece există circumstanțe care exclud tragerea acestuia la răspundere penală în baza art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, din lipsa acordului Federației Ruse la incriminarea acestuia a unei infracțiuni mai grave, iar în această parte decizia instanței de apel nu este motivată.

Subliniază recurentul, că a recunoscut integral vinovăția în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (1) Cod penal, cunoscând despre faptul că partea vătămată depusese 3 plângeri prin care a solicitat împăcarea.

La fel, indică că organul de urmărire penală neîntemeiat i-a înaintat învinuirea în baza art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, ceea ce s-a soldat cu deținerea ilegală a acestuia în stare de arest pentru un termen de aproximativ 11 luni, cu toate că procurorul era obligat să înceteze urmărirea penală în legătură cu împăcarea părților în temeiul art. 109 Cod penal.

Relevă recurentul, că prima instanță de asemenea nu a constatat încălcările admise de procuror, și ca urmare ilegal a fost recunoscut vinovat de săvârșirea unei infracțiuni pentru care nu a fost dat acordul la extrădare dintr-un stat străin.

Reieșind din faptul, că prima instanță nu a examinat chestiunea privind împăcarea părților, deoarece în cazul infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, împăcarea nu este aplicabilă, rezultă că nici instanța de apel nu putea înceta procesul în temeiul împăcării părților.

Sușține recurentul, că în privința sa urma a fi pronunțată o hotărâre de încetare a procesului penal, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece la momentul înaintării învinuirii în baza art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, la 17 octombrie 2016, nu era acordul Federației Ruse cu privire la tragerea sa la răspundere penală în temeiul acestei infracțiuni.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

După cum rezultă din materialele cauzei, recurenții invocă drept temei pentru declararea recursurilor prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale sau când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Reieșind din prevederile legale sus-menționate, cu referire la argumentele procurorului cu privire la declararea neîntemeiată de către instanța de apel a inadmisibilității probei și anume a declarațiilor martorului minor xxxxx, Colegiul penal consideră necesar de a menționa, că decizia asupra inadmisibilității probei poate fi stabilită de către o instanță de judecată în temeiul legii.

Astfel, instanța de apel, declarând inadmisibilă proba acuzării urma să țină cont de prevederile art. 95 Cod de procedură penală, reieșind din faptul că martorul minor xxxxx a fost interogat în condiții speciale, în conformitate cu prevederile art. 110/1 Cod de procedură penală, or, inadmisibilitatea unei probe nu poate fi confundată cu aprecierea critică a acesteia, așa cum este indicat în mod divergent în decizia instanței de apel.

Cu referire la argumentele procurorului cu privire la corectitudinea reîncadrării acțiunilor inculpatului de la art. 172 alin. (2) lit. g) la art. 172 alin. (1) Cod penal, Colegiul lărgit menționează, că prevederile art. 66 ale Tratatului nr. 1993 din 25 februarie 1993 între Republica Moldova și Federația Rusă cu privire la asistența juridică în raporturile juridice în materie civilă, familială și penală stabilesc limitele urmăririi penale a persoanei extrădate, stipulând că fără acordul Părții Contractante solicitate persoana extrădată nu poate fi supusă

pedepsei pentru o altă infracțiune decât cea care a constituit temei pentru extrădare.

În acord cu aceste prevederi ale Tratatului art. 543 alin. (1) stabilește regula specialității, că persoana care a fost extrădată de un stat străin nu poate fi trasă la răspundere penală și condamnată, supusă executării pedepsei, precum și transmisă unui stat terț spre pedepsire, pentru infracțiunea săvârșită de ea până la extrădare, pentru care ea nu a fost extrădată, dacă în privința acestei cauze lipsește consimțământul statului străin care a extrădat-o.

De asemenea Colegiul lărgit consideră, că la caz nu este posibilă a interpretare extensivă a acestor prevederi legale, deoarece aceasta ar fi defavorabilă și ar vicia fundamental soluția pronunțată.

Astfel, că argumentele procurorului în acest sens nu au careva suport legal și urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Totodată Colegiul lărgit ține să sublinieze, că potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate în recurs, fără a agrava situația condamnaților.

Art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

În conformitate cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

În acest sens Colegiul penal menționează, că potrivit jurisprudenței naționale, practicii judiciare constante, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală.

Astfel, sentința urmează a fi expusă în mod consecvent, ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte prescurtărilor și cuvintelor inadmisibile în documentele oficiale, iar declarațiile inculpaților, ale părților vătămate, ale părților civile și martorilor se expun la persoana a treia.

Instanța de recurs constată, că în speță instanța de apel nu a ținut cont de prevederile legale expuse supra și practica judiciară constantă cu privire la forma și specificul întocmirii hotărârilor judecătorești adoptate în cauzele privind infracțiunile cu caracter sexual, și a admis în conținutul deciziei pronunțate a unor fraze care nu sunt compatibile criteriilor stabilite pentru întocmirea actelor oficiale.

Astfel, Colegiul lărgit a stabilit, că instanța de apel, relatând în decizie declarațiile părții vătămate xxxxx și a martorului minor xxxxx au admis o detalizare excesivă ale depozițiilor (f.d. 65 verso și f.d. 68 vol.III), ceea ce este inadmisibil în textul unei hotărâri judecătorești.

Colegiul penal menționează, că practica judiciară constantă evidențiază, că la întocmirea hotărârilor judecătorești în cauzele privind infracțiunile sexuale urmează să fie evitate expresii ofensatoare și descrierea vulgară a acțiunilor. Este inadmisibil să fie redată amănunțit detaliile cazului și să fie comentată fapta, deoarece descrierea desfășurată a circumstanțelor cauzei se va conține în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Obligarea instanței de a-și motiva hotărârea rezultă din prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană, acest lucru presupune relevarea considerentelor și temeiurilor asupra concluziilor formate, fiind necesar ca în mod precis și explicit, prin argumente relevante și suficiente, să fie rezolvate problemele de drept apărute la judecarea cauzei, prin întocmirea corectă a hotărârii adoptate.

Astfel, din punctul de vedere al aspectelor evidențiate, instanța de apel a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Raportând prevederile legale enunțate la circumstanțele expuse, Colegiul penal conchide că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat o hotărâre care nu corespunde condițiilor de formă impuse pentru adoptarea hotărârilor judecătorești.

Instanța de recurs statuează, că la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de aspectele evidențiate și să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și formulată în termeni juridici, evitând descrierea unor aspecte care evident conțin expresii ofensatoare sau vulgare, ținând cont și de faptul că ulterior hotărârile judecătorești pronunțate în cauză urmează a fi prezentate și organelor de drept ale Federației Ruse.

De asemenea Colegiul penal subliniază, că sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, instanța de recurs atestă temeinicia argumentelor procurorului referitor la greșita individualizare a pedepsei penale stabilite inculpatului Curdoglo Nicolai, din următoarele considerente.

Potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare *caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise*, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Reieșind din prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată ajunge la concluzia condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, aceasta urmează să indice numai de cât în hotărâre motivele care au stat la baza unei asemenea concluzii. La fel, necesitatea motivării unei hotărâri judecătorești, rezidă și din conținutul art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală.

Având în vedere prevederile legale citate, Colegiul penal consideră concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Curdoglo Nicolai, pripite și în contradicție cu probatoriul administrat, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

Totodată, Colegiul penal atestă că sunt întemeiate argumentele inculpatului expuse în recurs în ce privește faptul, că instanța de apel, reîncadrând acțiunile sale în prevederile art. 172 alin. (1) Cod penal, nu s-a expus asupra solicitărilor sale de încetare a procesului în legătură cu împăcarea părților, deoarece potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel avocatul a menționat acest fapt (f. d. 247 vol.III), iar o asemenea cerere a fost depusă în cadrul urmăririi penale și respinsă la această etapă de către procuror.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Distinct de considerentele enunțate, Colegiul penal lărgit, ținând cont de faptul că la moment în cadrul Curții de Apel Comrat activează de fapt 5 judecători, 3 dintre care au participat la examinarea prezentei cauzei în ordine de apel, constatând că în cadrul acestei instanțe va fi imposibilă constituirea unui nou complet de judecată pentru judecarea apelului, întru evitarea tergiversării examinării cauzei, consideră necesar de a remite cauza penală privind învinuirea lui Curdoglo Nicolai, pentru judecare în ordine de apel la Curtea de Apel Cahul.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Centru, Gheorghieva Fedora și de inculpatul Curdoglo Nicolai, se casează decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Curdoglo Nicolai xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia pronunțată integral la **27 aprilie 2018**.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Nadejda Toma

Vladimir Timofti

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac